

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 097-0-KŽK-07-000005
Brčko, 08.05.2007. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija: Kadrić Zijada, kao predsjednika vijeća, Lucić Josipe i Gligorević Ruže, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Šakić Tanje, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih E. S. i E. M., oba iz B., zbog krivičnog djela nasilničkog ponašanja iz člana 356. stav 2. a u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 10/03) odlučujući po optužnici Javnog tužilaštva Brčko Distrikta BiH Kt-broj 171/06 od 10.08.2006. godine, djelimično činjenično izmijenjenoj od strane Javnog tužilaštva 23.04.2007. godine, nakon održanog usmenog i javnog pretresa 04.05.2007. godine u prisutnosti Šefa Zamjenika Javnog tužioca Brčko Distrikta BiH Lakić Slave, optuženog E. S., te optuženog E. M. i njegovog branioca B. P. advokata iz B, donio je 08.05.2007. godine i javno objavio

P R E S U D U

Optuženi:

E. S., sin S. i majke N. rođ. A., rođen... godine u B. gdje je i nastanjen ul..., Bošnjak, državljanin BiH, po zanimanju trgovac, sa završenom SSS - trgovačkom školom, živi sa roditeljima, nezaposlen, neoženjen, bez djece, vojsku nije služio, ne vodi se u vojnoj evidenciji, do sada osuđivan presudom Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH zbog krivičnog djela krađe iz člana 280. stav 1. u vezi sa članom 31.KZ-a BD BiH, na uslovnu osudu kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 30 dana sa rokom provjere od 2 godine, ne vodi se postupak za drugo krivično djelo, JMBG..., i

E. M. zv. E., sin S. i majke M. rođ. I., rođen.... godine u B. gdje je i nastanjen, naselje..., Bošnjak, državljanin BiH, po zanimanju elektrotehničar, živi sa roditeljima, neoženjen, bez djece, pismen sa završenom srednjom školom, vojsku nije služio, ne vodi se u vojnoj evidenciji, do sada neosuđivan, vodi se drugi krivični postupak zbog ugrožavanja bezbjednosti javnog saobraćaja, reprezentativac BiH u Tajlandskom borilačkom sportu, JBMG...,

K R I V I S U

ŠTO SU:

I E. S.,

Dana 02.05.2006. godine oko 00,15 časova u ul... u BD BiH, sa E. M. komentarisao izgled M. Đ. i njene prijateljice J. V. koje su se nalazile u pratnji D. P. da bi

nakon toga u jednom momentu E. S. za njima pljunuo, na što je D. P. reagovao moleći njega i E. M. da to ne čine, nakon čega je E. S. bez ikakvog ozbiljnog povoda i razloga fizički nasrnuo na D. P. i tom prilikom ga udario zatvorenom šakom u desnu stranu lica, poslije čega se D. P. pokušao suprostaviti E. S.,

dakle, grubim vrijeđanjem drugog, vršenjem nasilja prema drugome i izazivanjem tuče ugrozio građanski mir,

čime je počinio krivično djelo – Nasilničko ponašanje iz člana 356. stav 1. Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine,

za koje ga ovaj sud uz primjenu navedenog zakonskog propisa te članova 42, 43, 49, 50. tačka b. i 51. stav 1. tačka e. Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine

O S U D U J E NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 2 (DVA) MJESECA.

II E. M.,

U vrijeme i na mjestu koji su navedeni pod tačkom I izreke ove presude, rukom uhvatio za predio glave i kose M. Đ. te joj iščupao veći pramen kose i nanio povredu u vidu uboja i ugruvotine lijevog jagodičnog dijela lica i potpunog traumatskog gubitka kose na ograničenom dijelu vlasišta (lijevog tjemena),

dakle, drugog lako tjelesno povrijedio,

čime je počinio krivično djelo – Laka tjelesna povreda iz člana 170. stav 1. Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine,

za koje mu ovaj sud uz primjenu navedenog zakonskog propisa te članova 61. i 62. stav 1. Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, i z r i č e

USLOVNU OSUDU

kojom mu se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, koja se neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od jedne godine dana ne učini novo krivično djelo.

Na osnovu člana 188. stav 1. i 3. a u vezi sa članom 185. stav 1. i 2. tačka a. i g. Zakona o krivičnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, optuženi E. S. i E. M. su dužni platiti svaki na ime paušala za rad suda iznos od po 100,00 KM te solidarno nadoknaditi sudu ostale troškove krivičnog postupka u iznosu od 405,00 KM u roku od 15 dana po prijemu ove presude, a pod prijetnjom prinudne naplate.

Na osnovu člana 198. stav 1. i 3. Zakona o krivičnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine oštećeni D. P. i M. Đ. se sa imovinsko-pravnim zahtjevom u cijelosti upućuju na parnicu.

O b r a z l o ž e n j e

Javno tužilaštvo Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu Javno tužilaštvo BD BiH) je optužnicom Kt.broj 171/06 od 10.08.2006. godine stavilo na teret E. S. i E. M. da su radnjama opisanim u toj optužnici počinili krivično djelo nasilničkog ponašanja iz člana 356. stav 2. a u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ-a BD BiH).

Osnovni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Osnovni sud BD BiH) je odlučujući po navedenoj optužnici nakon održanog glavnog pretresa donio presudu broj 096-0-K-06-000255 od 11.12.2006. godine kojom je optužene za krivično djelo iz optužnice oglasio krivim te osudio na zatvorske kazne u trajanju od po 6 (šest) mjeseci. Istom presudom je optužene obavezao da plate paušal za rad suda u iznosu od po 100,00 KM te da solidarno naknade sudu ostale troškove krivičnog postupka u iznosu od 325,00 KM. Oštećeni D. P. i M. Đ. su sa imovinsko-pravnim zahtjevom (oštetnim zahtjevom) upućeni na parnicu.

Uvažavajući žalbu branioca optuženog E. M. advokata B. P. te optuženog E. S., vijeće Apelacionog suda BD BiH je nakon održane javne sjednice rješenjem broj 097-0-Kž-07-000003 od 22.02.2007. godine, ukinulo pomenutu presudu Osnovnog suda BD BiH i odredilo da se pretres ima održati pred Apelacionim sudom BD BiH da bi se otklonile bitne povrede odredaba krivičnog postupka učinjene od strane prvostepenog suda te ponovnim izvođenjem dokaza i njihovom pažljivom ocjenom potpuno i pravilno utvrdilo činjenično stanje u predmetu optuženih te nakon toga donijela pravilna na zakonu zasnovana sudska odluka.

U toku vođenja krivičnog postupka, odnosno pretresa pred Apelacionim sudom BD BiH Javno tužilaštvo BD BiH je podneskom KT-171/06 od 23.4.2007. godine činjenično izmijenilo optužnicu protiv optuženih E. S. i E. M. koju je Šef zamjenika JT BD BiH Lakić Slavo pročitao na glavnom pretresu pred Apelacionim sudom BD BiH 04.05.2007. godine, stavljajući tako izmijenjenom optužnicom optuženim na teret da su: "Dana 02.05.2006. godine oko 00,15 časova u ul.... u BD BiH, bez ikakvog povoda i razloga verbalno provocirali M. Đ. i njenu prijateljicu J. V., koje su se nalazile u pratnji D. P., komentarišući vulgarno njihov fizički izgled, govoreći "koja ima bolju guzicu, koja je bolja p....", da bi u jednom trenutku počeli za njima i pljuvati, na što je D. P. reagovao i zamolio ih da to ne čine, nakon čega je M. Đ. povelala za ruku D. P. da pređu na drugu stranu ulice, kako eventualno ne bi došlo do daljeg sukobljavanja, nakon čega je E. S. bez ikakvog povoda i razloga fizički nasrnuo na D. P. i tom prilikom ga udario zatvorenom šakom u desnu stranu lica, pri čemu se D. P. pokušao suprostaviti E. S., nakon čega je M. Đ. prišla i pokušala spriječiti dalju gužvu i eventualni fizički sukob, u

čemu ju je E. M. zaustavio, a na taj način da ju je rukom uhvatio za predio glave pri tome je hvatajući i za kosu kojom prilikom joj je iščupao veći pramen kose nanoseći istoj povredu u vidu uboja i ugruvotine lijevog jagodičnog dijela lica i potpunog traumatskog gubitka kose na ograničenom dijelu vlasišta, lijevog tjemena, nakon čega je M. Đ. - E. M. udarila kišobranom u namjeri da se odbrani, poslije čega je E. M. – M. Đ. zadao udarac nogom u njenu lijevu nogu, u predio lista, pa je nakon toga prestalo nasilje te su M. Đ., J. V. i D. P. nastavili kretanje, a u prolazu je E. S. udario J. V. rukama u predio prsa, nakon čega su se udaljili sa lica mjesta u pravcu pijace u naselju K., time optuženi ugrozivši građanski mir", pa su tako grubim vrijeđanjem ili nasiljem prema drugome te naročito drskim ponašanjem ugrozili građanski mir i time počinili krivično djelo – Nasilničko ponašanje iz člana 356. stav 2. u vezi sa članom 31. KZ-a BD BiH.

Šef zamjenika JT BD BiH Lakić Slavo u završnoj riječi je istakao da je u toku pretresa dokazano da su optuženi počinili krivično djelo nasilničkog ponašanja za koje se terete izmijenjenom optužnicom i da su za isto krivično odgovorni pa je predložio da ih Apelacioni sud BD BiH za to krivično djelo oglasi krivim i kazni po zakonu.

Na glavnom pretresu pred Apelacionim sudom BD BiH optuženi E. S. ne spori da je kritične prilike i na kritičnom mjestu, a kako je to opisano pod tačkom 1. izreke ove presude, dok je bio u društvu sa E. M., komentarisao izgled M. Đ. i njene prijateljice J. V., koje su se nalazile u pratnji D. P., a u tom smislu koja je od njih dvije bolja (ali ne priznaje da je to bilo na vulgaran način kako to tvrdi izmijenjena optužnica) te ne spori da je pljunuo za istima. Priznaje da je nakon navedenog, fizički nasrnuo, odnosno napao na D. P. te ga udario šakom u lice. Tvrdi da je to učinio zbog toga što je D. P. njemu i E. M. opsovao seljačku majku te što se držao za džep jakne tako da je mislio da D. P. ima pištolj. Smatrao je da je bolje da udari D. P. prije nego što isti izvadi pištolj te zapuca u njega. Kada se to dešavalo tvrdi da mu D. P. nije bio leđima okrenut nego da su bili okrenuti licem jedan prema drugom. Ističe da je nakog toga njemu oštećeni D. P. pružio fizički otpor.

Optuženi E. M. u svojoj odbrani iznijetoj pred Apelacionim sudom BD BiH ne spori da je počinio krivično-pravne radnje opisane pod tačkom 2. izreke ove presude, a koje su sadržane i u optužnici Javnog tužilaštva BD BiH. Međutim, navodi da je kritične prilike i na kritičnom mjestu pošao da razdvoji optuženog E. S. i oštećenog D. P. koji su se tukli i u kom sukobu je E. S. bio fizički znatno superiorniji. Tvrdi da zbog toga nije imao nikakve potrebe a niti namjeru da u sukobu pomaže E. S. a niti je imao razloga da fizički nasrće na bilo koga, pa ni na oštećenu M. Đ. Kada je krenuo da rastavi E. S. i D. P., M. Đ. je stala ispred njega te ga pitala "kuda ćeš ti", a potom ga udarila kišobranom, nakon čega je on reagovao na način opisan pod tačkom 2. izreke ove presude, tako da dozvoljava mogućnost da je M. Đ. nanio lake tjelesne povrede koje su opisane pod navedenom tačkom II izreke ove presude.

U odbrani ne priznaje navode iz izmijenjene optužnice da je kritične prilike sa E. S. na vulgaran način komentarisao fizički izgled M. Đ. i J. V. tako da su govorili "koja ima bolju guzicu, koja je bolja p...". Takođe osporava tačnost optužnice da je pljuvao za M. Đ., J. V. i D. P., zatim navode optužnice da je M. Đ. bila ta koja je pokušala da

spriječi dalju gužvu i eventualni fizički sukob te da ju je on u tome zaustavio i pod tim okolnostima joj nanio opisane lake tjelesne povrede. Isto tako ne priznaje tačnost navoda optužnice da je još i nogom zadao udarac M. Đ. u njenu lijevu nogu.

Branilac optuženog E. M. advokat B. P. je na glavnom pretresu i u završnoj riječi pred Apelacionim sudom BD BiH istako da postoje sasvim dvije odvojene situacije u kojima su kritične prilike postupali njegov branjenik E. M. i optuženi E. S. te da Javno tužilaštvo nije dokazalo da je kod njegovog branjenika postojao umišljaj za izvršenje krivičnog djela nasilničkog ponašanja navedenog u optužnici, odnosno nije dokazalo krivicu njegovog branjenika za navedeno krivično djelo a niti da je njegov branjenik isto počinio. Dozvoljava mogućnost da se u radnjama njegovog branjenika stiču obilježja krivičnog djela lake tjelesne povrede. Predložio je da Apelacioni sud njegovog branjenika – optuženog E. M. oslobodi od optužbe.

Na pretresu pred ovim sudom, u dokaznom postupku ponovo su saslušani svjedoci oštećeni P. rođ. M. Đ. i D. P., te svjedoci J. V. i M. H., te je ovaj sud prihvatio u dokazni materijal izjave svjedoka – radnika policije BD BiH J. J. i M. G. koje su dali na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom 17.11.2006.godine, a koji su pred tim sudom direktno i unakrsno ispitani, zatim iskaz vještaka medicinske struke – specijaliste za sudsku medicinu Z. dr D. iz T. kojim je na glavnom pretresu 6.10.2006. godine pred prvostepenim sudom iznio i pojasnio svoj pismeni nalaz i mišljenje od 22.06.2006. godine vezano za vještačenje povreda P. rođ. M. Đ. i D. P., a ujedno je u dokazni materijal prihvatio pismeni nalaz i mišljenje pomenutog vještaka Z. dr C., zatim fotodokumentaciju koja se odnosi na oštećene P. rođ. M. Đ. i D. P., medicinsku dokumentaciju koja se odnosi na oštećene, izvod iz kaznene evidencije za optužene, te je sud izvršio uvid i prihvatio dokazni materijal i ostali dio pismene dokumentacije koju je prihvatio kao dokaz prvostepni sud, dok je odbio prijedlog Javnog tužilaštva BD BiH da se uvrste u dokazni materijal zapisnik o prikupljanju izjave pred Policijom BD BiH od 17.05.2006. godine od E. S., te zapisnik o ispitivanju osumnjičenog E. S. u Javnom tužilaštvu BD BiH 15.06.2006. godine, jer po ocjeni ovog suda navedenim dokazima se nebi utvrdile neke nove bitne činjenice koje ovaj sud nije utvrdio na osnovu odbrana optuženih iznijetih na glavnom pretresu pred prvostepenim i Apelacionim sudom te dokaza koji su izvedeni pred prvostepenim i ovim sudom.

Cijeneći iznijetu odbranu optuženih te provedene dokaze ovaj sud je utvrdio da je optuženi E. S., od radnji za koje se tereti izmijenjenom optužnicom Javnog tužilaštva BD BiH, počinio one koje su činjenično i pravno opisane pod tačkom I izreke ove presude i koje imaju sva bitna obilježja krivičnog djela nasilničkog ponašanja iz člana 356. stav 1. KZ-a BD BiH, a ne krivičnog djela nasilničkog ponašanja iz čl. 356. stav 2. a u vezi sa članom 31. KZ-a BD BiH za koje se tereti optužnicom, te da je optuženi E. M., od radnji za koje se tereti izmijenjenom optužnicom Javnog tužilaštva BD BiH počinio one koje su činjenično i pravno opisane pod tačkom II izreke ove presude i koje imaju sva obilježja krivičnog djela lake tjelesne povrede iz čl. 170. stav 1. KZ.a BD BiH, a ne krivičnog djela nasilničkog ponašanja iz čl. 356. stav 2. a u vezi sa čl. 31. KZ-a BD BiH za koje se tereti optužnicom.

Iz iskaza svjedoka P. rođ. M. Đ. i J. V. koji su dati na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom i na pretresu pred ovim sudom proizilazi da su se optuženi E. S. i E. M. kritične prilike kretali iza njih i D. P. na udaljenosti od oko metar do 1,5 metar i da su isti komentarisali izgled njih dvije u tom smislu što su govorili "ova je bolja od one druge, bolja je lijeva, ili bolja je desna". Svjedok D. P. je to isto posvjedočio na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom. Prema tome niko od navedenih troje svjedoka u svom svjedočenju pred prvostepenim sudom nije tvrdio da su optuženi E. S. i E. M. kritične prilike vulgarno komentarisali fizički izgled M. Đ. i J. V., odnosno da su govorili "koja ima bolju guzicu, koja je bolja p....?". Tek nakon ukidanja prvostepene presude od strane ovog suda – svjedok oštećeni D. P. mijenja svoj iskaz na pretresu pred ovim sudom u tom smislu što tvrdi da su optuženi vulgarno komentarisali izgled M. Đ. i J. V. govoreći "koja ima bolju guzicu, koja je bolja p....". Toj tvrdnji svjedoka D. P. iznijetoj tek na pretresu pred Apelacionim sudom ovaj sud nije povjerovao jer da su optuženi vulgarno komentarisali izgled M. Đ. i J. V. na pomenuti način to bi svjedok D. P. istakao još u postupku pred prvostepenim sudom, a to bi sigurno istakle u svom iskazu pred sudom i pomenute svjedokinje M. Đ. i J. V. Prema tome ovaj sud je ocijenio da nije dokazana tvrdnja iz optužnice da su optuženi na vulgarnan način komentarisali izgled M. Đ. i J. V. govoreći "koja ima bolju guzicu, koja je bolja p....". To što su optuženi komentarisali fizički izgled M. Đ. i J. V. govoreći da je jedna od njih bolja od druge, a što proizilazi iz iskaza navedenih svjedokinja kojima je u tom dijelu sud poklonio vjeru, je bez značaja kod utvrđivanja postojanja krivičnog djela nasilničkog ponašanja za koje se optuženi terete optužnicom.

Isto tako iz iskaza navedenih svjedokinja te D. P. proizilazi da oni nisu vidjeli ko je od optuženih koji su se kretali odmah iza njih, pljuvao prema njima, ali su po zvuku koji je izražajno pratio pljuvanje zaključili da je neko od optuženih pljuvao. Svjedok M. H. koji je sa djevojkom bio u blizini događaja je posvjedočio da je vidio da je optuženi E. S. pljunuo prema M. Đ., J. V. i D. P., ali misli da je ispljunuo žvakaću ispred istih. Ovaj sud je povjerovao iskazu ovog svjedoka nakon što ga je doveo u vezu sa iskazima svjedoka M. Đ., J. V. i D. P., te je utvrdio da je kritične prilike samo optuženi E. S. pljunuo prema M. Đ., J. V. i D. P. (bez značaja je da li je tom prilikom ispljunuo i žvakaću gumu), te je time grubo uvrijedio navedena lica.

Prema tome, prema navedenim licima nije pljuvao optuženi E. M., iako i njega optužnica tereti da je pljuvao prema navedenim licima, tako da po ocjeni ovog suda ti navodi optužnice nisu dokazani u odnosu na E. M., odnosno nije dokazano da je na navedeni način i on grubo uvrijedio navedena lica.

Sud nije povjerovao ni optuženima da im je oštećeni D. P. opsovao seljačku majku a prije nego što je došlo do fizičkog napada od strane optuženog E. S. na oštećenog D. P.

Svjedok – oštećeni D. P. ističe da navedena tvrdnja optuženih nije tačna, a to tvrde i svjedoci M. Đ. i J. V.

Navedena tvrdnja optuženih da im je oštećeni Petrić opsovao seljačku majku prije izbijanja fizičkog sukoba između njega i optuženog Sejdića, nije logički prihvatljiva iz razloga što je oštećeni Petrić kritične prilike bio bez ikakvog oružja i pomoći neke od muških osoba dok je optuženih bilo dvojica, pa nije realno vjerovati da bi oštećeni Dragoslav u takvoj situaciji izazivao sukob psujući optuženima seljačku majku.

Što se tiče tvrdnje optuženog E. S. da je kritične prilike mislio da oštećeni D. P. ima pištolj te da je zbog toga prvi reagovao i udario oštećenog D. P. u predio lica, takva tvrdnja optuženog E. S. je beznačajna i neopravdava njegove postupke odnosno fizički napad na oštećenog D. P. niti isključuje odgovornost optuženog E. S. pri utvrđivanju njegove krivične odgovornosti za krivično djelo nasilničkog ponašanja opisano pod tačkom 1. izreke ove presude.

Ovaj sud je poklonio vjeru iskazima oštećenog D. P. i P. rođ. M. Đ. da je kritične prilike optuženi E. S. bez ikakvog ozbiljnog povoda i razloga fizički nasrnuo na oštećenog D. P., kao i tvrdnji oštećenog D. P. da ga je tom prilikom optuženi E. S. udario šakom u desnu stranu lica. Navedena tvrdnja svjedoka je logički prihvatljiva jer nema nikakve logike da je bilo čime oštećeni D. P. izazvao fizički napad optuženog E. S. I sam optuženi E. S. priznaje da je pesnicom udario u predio lica oštećenog D. P., a ovaj sud je dao razloge zbog čega optuženom E. S. nije povjerovao u onom dijelu njegove odbrane u kom ističe da je oštećeni D. P. isprovocirao sukob time što je njemu i optuženom E. M. opsovao seljačku majku.

S obzirom na sve navedeno, proizilazi da je optuženi E. S. na pomenuti način koji je opisan pod tačkom 1. izreke ove presude, osim što je pljuvanjem grubo uvijedio M. Đ., J. V. i D. P., isti izvršio i nasilje prema drugome – konkretno prema D. P., a prilikom ulaska u fizički sukob sa D. P. je na taj način izazvao tuču usljed čega je ugrozio građanski mir i time počinio krivično djelo nasilničkog ponašanja iz člana 356. stav 1. KZ-a BD BiH, za koje ga je ovaj sud oglasio krivim i kaznio.

Ovaj sud je prihvatio objektivnom tvrdnju optuženog E. M. iznijetu u njegovoj odbrani da mu je bila namjera da od fizičkog sukoba razdvoji optuženog E. S. i oštećenog D. P. a ne da u tom sukobu pomaže optuženom E. S. koji je bio fizički superiorniji, te da nije imao nikakvu potrebu ni namjeru da vrijeđa ili fizički napada bilo koga pa ni oštećenu M. Đ., a da je oštećenju M. Đ. nanio lake tjelesne povrede opisane u izreci pobijane presude, pod okolnostima što je bio isprovociran od strane M. Đ. kada ga je ista udarila kišobranom u momentu kada je on pošao da razvadi optuženog E. S. i oštećenog D. P. od daljeg fizičkog sukoba. Navedena tvrdnja optuženog E. M. se pokazuje logički prihvatljivom s obzirom na činjenice da nema ni jednog pouzdanog dokaza da je on kritične prilike na bilo koji način vrijeđao nekoga od pomenutih troje lica, zatim da on nije ni na koji način ispoljio namjeru da se fizički obračuna sa oštećenim D. P. prije nego što je ovaj došao u sukob sa optuženim E. S., a niti poslije toga sukoba.

Vjerujući iz navedenih razloga optuženom E. M., ovaj sud nije povjerovao tvrdnji M. Đ. da je optuženog E. M. udarila kišobranom tek kada joj je ovaj iščupao pramen kose i nanio lake tjelesne povrede u predjelu glave. Međutim, sud je povjerovao iskazu oštećene M. Đ. i svjedoka D. P. da je optuženi E. M. kritične prilike uhvatio za predio

glave i kosu oštećenu M. Đ. te joj iščupao pramen kose i u predjelu glave joj nanio lake tjelesne povrede u vidu uboja i ugruvotine lijevog jagodičnog dijela lica i potpunog traumatskog gubitka kose na ograničenom dijelu vlasišta (lijevog tjemena) a koje povrede su evidentirane u ljekarskoj dokumentaciji koja se nalazi u krivičnom spisu i koje opisuje i kao lake kvalifikuje i vještak za sudsku medicinu Z. dr C. u svom nalazu i mišljenju.

Sud nije prihvatio objektivnim iskaz oštećene M. Đ. u onom dijelu gdje ista navodi da ju je optuženi E. M. udario i jedan puta nogom u predio lista noge. Da je ta tvrdnja oštećene tačna od udarca bi sigurno ostale na mjestu udarca tjelesne povrede, a nikakve povrede u predjelu noge kod M. Đ. nisu ljekarski evidentirane.

Ne mogu se prihvatiti ni objektivnim tvrdnja svjedoka J. V. i D. P. da je optuženi E. S. kritične prilike prolazeći pored J. V. istu udario rukama u predio grudi, jer takva tvrdnja nije podkrepljena ni jednim objektivnim dokazom. Da je tačno to što navedeni svjedoci tvrde J. V. bi sigurno imala tjelesne povrede u predjelu grudi i to bi dokazala ljekarskom potvrdom, što u konkretnom slučaju nije učinjeno.

S obzirom na sve navedeno ovaj sud je utvrdio da je optuženi E. S. počinio krivično-pravne radnje opisane pod tačkom 1. izreke ove presude, koje imaju sva bitna obilježja krivičnog djela nasilničkog ponašanja iz člana 356. stav 1. KZ-a BD BiH, te da je za te radnje i krivično odgovoran pa ga je ovaj sud za to krivično djelo oglasio krivim te ga osudio po zakonu, a prilikom odlučivanja o vrsti i visini krivične sankcije koju će izreći optuženom E. S. ovaj sud je na strani istog kao olakšavajuće okolnosti imao u vidu činjenice da je isti mlada osoba te da je priznao da je pesnicom udario oštećenog D. P., dok je od otežavajućih okolnosti na strani optuženog sud imao u vidu činjenice da je do sada jednaputa osuđivan zbog krivičnog djela krađe. Pomenute olakšavajuće okolnosti u svom ukupnom dejstvu ovaj sud je ocijenio i kao osobito olakšavajućom okolnošću koja je bila razlogom da ovaj sud primijeni odredbe člana 50. tačka b. i 51. stav 1. tačka e. KZ-a BD BiH koje se odnose na ublažavanje kazne i da optuženom E. S. za navedeno krivično djelo izrekne kaznu zatvora u trajanju od dva mjeseca koja je ispod minimuma zatvorske kazne koji je propisan za predmetno krivično djelo. Ovaj sud je ubjeđenja da će se s obzirom na konkretnu težinu učinjenog krivičnog djela te stepen krivične odgovornosti počinioca i činjenicu da optuženi E. S. do sada nije osuđivan zbog krivičnih djela koja u osnovi imaju nasilje, ublaženom kaznom zatvora u trajanju od dva mjeseca postići potrebna krivično-pravna zaštita, odnosno svrha kažnjavanja propisana članom 42. KZ-a BD BiH.

Ovaj sud utvrđuje da nema dokaza da je optuženi E. M. počinio krivično djelo nasilničkog ponašanja iz člana 356. stav 2. KZ-a BD BiH za koje se tereti izmijenjenom optužnicom Javnog tužilaštva BD BiH, ali da ima dokaza da je počinio krivično-pravne radnje navedene u izmijenjenoj optužnici i opisane pod tačkom II izreke ove presude, koje imaju sva bitna obilježja krivičnog djela lake tjelesne povrede iz člana 170. stav 1. KZ-a BD BiH. Kako je ovaj sud utvrdio da je optuženi E. M. i krivično odgovoran za navedeno krivično djelo lake tjelesne povrede, to ga je za isto oglasio krivim te mu izrekao uslovnu osudu na način kao pod tačkom II izreke ove presude, a pod ubjeđenjem da će se s obzirom na utvrđene olakšavajuće okolnosti na strani optuženog E. M., a to su da do sada nije osuđivan, da je mlada osoba, da je sportista odnosno državni reprezentativac u Tajlandskom boksu, te da je bio isprovociran napadom od strane

oštećene M. Đ., a kod nepostojanja otežavajućih okolnosti na strani istog, navedenom krivičnom sankcijom postići svrha krivičnih sankcija propisana u članu 7. KZ-a BD BiH, odnosno svrha uslovne osude propisana čl. 60. istog Zakona.

Kako su optuženi E. S. i E. M. oglašeni krivim za krivična djela navedena u izreci ove presude, to ih je ovaj sud shodno zakonskim propisima navedenim u izreci ove presude obavezao da plate svaki na ime paušala za rad suda iznos od po 100,00 KM, te da solidarno nadoknade sudu ostale troškove krivičnog postupka u ukupnom iznosu od 405,00 KM. Ostali troškovi krivičnog postupka se odnose na isplatu nagrade i troškova u vezi obavljenog vještačenja vještaku medicinske struke Z. dr C. te troškova vezanih za dolazak na sud saslušanih svjedoka J. V., P. rođ. M. Đ. i D. P. Prilikom odlučivanja o visini paušalnog iznosa na čije plaćanje je obavezao optužene ovaj sud je vodio računa o složenosti i dužini trajanja krivičnog postupka te o imovinom stanju optuženih.

Oštećeni D. P. i M. Đ. su sa imovinsko-pravnim zahtjevom upućeni na parnicu, a shodno odredbama člana 198. stav 1. i 3. Zakona o krivičnom postupku Brčko Distrikta BiH.

ZAPISNIČAR

Šakić Tanja

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Kadrić Zijad